

युद्धकाण्डं

३७

संनिविष्टः समुद्रस्य तीरमासाद्य दक्षिणं ।
बलेन मरुता रामो व्रजत्यस्तं दिवाकरे ॥ २० ॥
अथाधनि परिश्रान्तमर्द्धरात्रे स्थितं बलं ।
मुखसुप्तं समासाद्य चरितं प्रथमं चरैः ॥ २१ ॥
तत् प्रकृष्टप्रणीतिन बलेन मरुता मम ।
बलमद्याकृतं रात्रौ यत्र रामः सलक्ष्मणः ॥ २२ ॥
पट्टिशाः परिधाश्चैव गदा दण्डास्तथायसाः ।
वाणजालानि शूलानि भास्वराः कूटमुद्राः ॥ २३ ॥
क्षेपण्यस्तोमराश्चोग्राश्चक्राणि मुषणानि च ।
कम्पना अङ्कुशा भल्लाः कालचक्रा गदास्तथा ॥ २४ ॥
उद्यम्योद्यम्य रक्षोभिर्वानरेषु निपातिताः ।
अथ सुप्तस्य रामस्य प्रकृष्टेन प्रमाथिना ॥ २५ ॥
असकृद्वृकृष्टेन शिरश्छिन्नं मरुसिना ।
उत्पतंस्ताडितः पृष्ठे निगृहीतो यदृच्छया ॥ २६ ॥
दिशं प्रधावितः पूर्वं लक्ष्मणः प्लवगैः सह ।
विभीषणश्च निरुतो राजसेन्द्रो मरुाबलः ॥ २७ ॥
सुग्रीवो ग्रीवया शेते भग्नया प्लवगाधिपः ।
निरस्तो भग्नदंष्ट्रश्च हनूमान् विरुनुः कृतः ॥ २८ ॥
इन्द्रजानुस्तु जानुभ्यामुत्पतन् निरुतो भुवि ।
पट्टिशैर्बहुभिश्छिन्नः पतितः पादपो यथा ॥ २९ ॥